

Sygn. akt *XVII AmE 186/06*

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 stycznia 2009r. Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów W składzie:

Przewodniczący: SSO Bolesław Wadowski

Protokolant: ref. staż. Wioletta Lech

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2008r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania Z. N. prowadzącego działalność gospodarczą

pod nazwą Zakład (...) Z. N. z/s w K.

przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

o cofnięcie koncesji na obrót paliwami ciekłymi

na skutek odwołania Z. N. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Zakład (...) Z. N. z/s w K. od Decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 1 sierpnia 2006 roku Nr (...) (...) - (...)

Oddała odwołanie.

SSO Bolesław Wadowski

UZASADNIENIE

Decyzją nr (...) z dnia 1 sierpnia 2006 r. Prezes Urzędu Regulacji Energetyki postanowił Z. N. prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą Zakład (...) Z. N. z siedzibą w K., ul. (...) posiadającemu nr (...) w ewidencji działalności gospodarczej prowadzonej przez Urząd Miasta P. Wydział Działalności Gospodarczej, NIP (...) uchylić decyzję z dnia 15 października 2004 r. nr (...), którą została udzielona koncesja na obrót paliwami ciekłymi oraz odmówić udzielenia koncesji na obrót paliwami ciekłymi.

W toku prowadzonego postępowania Prezes URE ustalił następujący stan faktyczny:

Pismem z dnia 30 grudnia 2005 r. znak Pa Prokurator Prokuratury Rejonowej w K. złożył do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wniosek o cofnięcie Z. N. koncesji na obrót paliwami ciekłymi. Z powyższego pisma wynikało, iż w wyniku kontroli przeprowadzonych przez Inspektorów Inspekcji (...) - Inspektorat w S. w dniach 2 lipca 2004 r., 13 lipca 2004 r. i 21 lipca 2004 r. na stacji paliw w K. przy ul. (...), której właścicielem jest Z. N. ze zbiorników zostały pobrane próbki paliw. W wyniku przeprowadzonych badań laboratoryjnych oleju napędowego stwierdzono, iż paliwo to nie spełnia wymogów określonych w rozporządzeniu Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 23 grudnia 2003 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych. Badania stwierdziły niezgodność badanego oleju napędowego z obowiązującymi przepisami prawa ze względu na zawyżoną zawartość siarki, która wyniosła 515 mg/kg przy dopuszczalnej maksymalnej wartości 350 mg/kg. W wyniku przeprowadzonego przez Prokuratorę postępowania przygotowawczego o czyn z art. 23 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw ciekłych i biopaliw wniesiono akt oskarżenia do Sądu. W trakcie postępowania prokuratorskiego przedsiębiorca przyznał się do zarzucanego mu czynu.

Postanowieniem z dnia 21 kwietnia 2006 r. nr (...) (...) - (...) Prezes URE wznowił z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie udzielenia koncesji na obrót paliwami ciekłymi. Stosownie do art. 35 ust. 3 ustawy Prawo energetyczne Prezes URE odmawia udzielenia koncesji, gdy wnioskodawca nie spełnia wymaganych

przepisami warunków, natomiast zgodnie z art. 33 ust. 3 pkt 3 tejże ustawy nie może być wydana koncesja wnioskodawcy skazanemu prawomocnym wyrokiem sądowym za przestępstwo mające związek z przedmiotem działalności gospodarczej. Prezes URE wskazał również, iż zgodnie z art. 50 ustawy Prawo energetyczne w sprawach nieuregulowanych przepisami niniejszego rozdziału stosuje się przepisy ustawy o swobodzie działalności gospodarczej. Art. 50 pkt 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej stanowi, iż przed podjęciem decyzji w sprawie udzielenia koncesji lub jej zmiany organ koncesyjny może dokonać sprawdzenia faktów podanych we wniosku o udzielenie koncesji w celu stwierdzenia, czy przedsiębiorca spełnia warunki wykonywania działalności gospodarczej objętej koncesją oraz czy daje rękojmię prawidłowego wykonywania działalności objętej koncesją. Stosownie do art. 18 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej przedsiębiorca jest obowiązany spełniać określone przepisami prawa warunki wykonywania działalności gospodarczej, w szczególności ochrony przed zagrożeniem życia, zdrowia ludzkiego i moralności publicznej, a także ochrony środowiska. Również art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 23 stycznia 2004 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw i biopaliw ciekłych wskazuje, iż zabronione jest wprowadzanie do obrotu paliw, które nie spełniają wymagań jakościowych określonych w przepisach wykonawczych.

W przedmiotowej sprawie jednoznacznie stwierdzono, iż przedsiębiorca prowadził obrót paliwami ciekłymi, których parametry jakościowe nie były zgodne z parametrami określonymi w obowiązujących przepisach, za co został skazany wyrokami Sadu Rejonowego w K. z dnia 7 listopada 2005 r., sygn. akt IIK 117/05 i z dnia 21 grudnia 2005 r. sygn. akt VIK 595/05.

Art. 33 ust. 3 pkt 3 ustawy Prawo energetyczne stanowi, iż nie może być wydana koncesja wnioskodawcy skazanemu prawomocnym wyrokiem sądowym za przestępstwo mające związek z przedmiotem działalności gospodarczej. W związku z powyższym przedsiębiorcy nie została udzielona koncesja na obrót paliwami ciekłymi. Nadto ze względu na fakt wprowadzania do obrotu paliwa o niewłaściwej jakości Prezes URE uznał, iż przedsiębiorca nie daje rękojmi prawidłowego wykonywania działalności objętej koncesją o której mowa w art. 50 pkt 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej.

Odwołanie od powyższej decyzji złożył Z. N., zaskarżając ją w całości i wnosząc o jej uchylenie i umorzenie postępowania wznowieniowego. Odwołujący zarzucił niniejszej decyzji naruszenie prawa materialnego, mianowicie art. 35 ust. 3 w zw. z art. 33 ust. 3 pkt 3 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne poprzez przyjęcie tych przepisów za podstawę uchylenia decyzji z dnia 15 października 2004 r. nr (...), udzielającej skarżącemu koncesji na obrót paliwami ciekłymi i wydania decyzji odmownej, w sytuacji gdy przesłanki w tych przepisach określone w dacie wydawania decyzji udzielającej koncesji nie istniały, w szczególności w dniu 15 października 2004 r. nie istniał jakikolwiek wyrok skazujący skarżącego za przestępstwo związane z działalnością gospodarczą której dotyczy koncesja, a okoliczności związane z przeprowadzonymi u skarżącego kontrolami jakości paliw były organowi wydającemu decyzję wówczas znane i zostały przez organ ten ocenione i nie zostały uznane za tak istotne, aby wniosek o udzielenie koncesji załatwić decyzją odmowną, co powoduje, iż podstaw do uchylenia tejże decyzji, wydanej po spełnieniu przez wnioskodawcę wszystkich warunków określonych w ustawie Prawo energetyczne i ustawie o swobodzie działalności gospodarczej, niewątpliwie nie ma. Odwołujący zarzucił również, iż w sprawie nie zaistniały żadne przesłanki pozwalające na cofnięcie lub zmianę wydanej koncesji, które w sposób wyczerpujący określają przepisy art. 58 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej i art. 41 Prawo energetyczne.

Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył co następuje:

W pierwszej kolejności należy wskazać, że materiał dowodowy zgromadzony w sprawie bezspornie świadczy o tym, że powód prowadził obrót paliwami ciekłymi, którego parametry jakościowe nie były zgodne z parametrami określonymi w rozporządzeniu Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 23 grudnia 2003 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych.

Wobec tego, skoro w wyniku przeprowadzonych kontroli ustalono, że wprowadzony do obrotu przez powoda olej napędowy nie spełnia wymogów jakościowych zgodnych z obowiązującymi przepisami, odpowiedzialność z tego tytułu spoczywa na podmiocie gospodarczym prowadzącym sprzedaż tego paliwa.

Należy podkreślić, że koncesja jest zobowiązaniem przedsiębiorcy do wykonywania wynikających z niej obowiązków w zamian za korzyści płynące z tego tytułu. Przedsiębiorca prowadzący koncesjonowaną działalność odpowiada za sprostanie tym obowiązkom, bez względu na to jakich środków do tego użył, czy też jakie czynności podjął, aby rezultat ten osiągnąć. Zatem, to na powódzie jako profesjonalistę ciąży obowiązek stworzenia takiej organizacji, aby wykluczyć możliwość wprowadzenia do sprzedaży paliwa o jakości nie odpowiadającej normom określonym w obowiązujących przepisach.

Zaznaczenia wymaga, że przedsiębiorca ma pełną swobodę wyboru działań, które podejmie w celu wywiązania się z obowiązków koncesyjnych. Może to czynić, np. poprzez żądanie od dostawcy certyfikatów potwierdzających jakość paliwa przy zakupie każdej partii, jak również pobranie stosownych próbek paliwa do kontroli. Z zebranego materiału dowodowego wynika natomiast, że powód miał wątpliwości co do jakości zakupionego oleju napędowego, a oryginał świadectwa nie został mu dostarczony, dlatego też zaczął dolewać olej nie spełniający wymogów jakościowych do paliwa zakupionego w znanych mu firmach takich jak (...) (...) czy (...) i sprzedawać na stacji paliw. Należy wskazać, iż powód przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Należy zgodzić się z argumentacją Prezesa URE iż skazanie prawomocnymi wyrokami Sądu Rejonowego w K. nie miało charakteru samoistnej i wyłącznej przesłanki warunkującej odmowę udzielenia powodowi koncesji na obrót paliwami ciekłymi. W niniejszej sprawie decydujące znaczenie ma fakt, iż zaskarżona decyzja została wydana z uwagi na brak rękojmi należytego wykonywania przez powoda działalności gospodarczej prowadzonej w zakresie obrotu paliwami ciekłymi. Kontrole przeprowadzane przez Inspektorów Inspekcji (...) w dniach 2 lipca

2004 r., 13 lipca 2004 r. i 21 lipca 2004 r. oraz 28 lipca 2004 r. stwierdziły niezgodność badanego oleju napędowego z obowiązującymi przepisami prawa ze względu na zawyżoną zawartość siarki. Nadto należy dodać, iż ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika, iż powód wielokrotnie przed wydaniem decyzji z dnia 15 października 2005 r. w przedmiocie udzielenia koncesji na obrót paliwami ciekłymi wprowadzał do obrotu paliwa nie spełniające wymagań jakościowych. Bezsporne jest, że nastąpiło to co najmniej w okresie od dnia 23 maja

2004 r. do 2 lipca 2004 r. oraz w dniu 28 lipca 2004 r. Tym samym w ocenie Sądu Okręgowego należy uznać, że już w dniu 15 października 2004 r. powód nie dawał i nadal nie daje rękojmi należytego prowadzenia działalności gospodarczej. Powyższe fakty nie były znane Prezesowi URE w chwili udzielenia powodowi koncesji na obrót paliwami ciekłymi, dlatego stały się one przyczyną wznowienia postępowania administracyjnego w trybie art. 145 § 1 pkt 5 kpa. Należy nadto wskazać, że w zaistniałej sytuacji wyroki skazujące z dnia 7 listopada 2005 r. oraz z dnia 21 grudnia 2005 r. stanowią potwierdzenie faktu braku przedmiotowej rękojmi.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 58 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej oraz art. 41 ustawy Prawo energetyczne należy wskazać, iż w niniejszej sprawie powodowi odmówiono udzielenia koncesji na obrót paliwami ciekłymi w związku z brakiem rękojmi należytego wykonywania działalności gospodarczej, a nie cofnięto - jak w odwołaniu wskazał powód. A zatem, zarzut ten należy uznać za chybiony.

Biorąc powyższe pod uwagę Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oddalił odwołanie na podstawie art. 479⁵³ § 1 kpc.